

Administrative: Braşov, piaţa mare Nr. 22
Tipografia: Braşov, piaţa mare Nr. 22
Inserate mai primos în Viena
Friedrich Moser, Hasenauer & Volger
(Sto. Moos), Ferria Schalk, Alois
Berni & Co., Oppel, J. Don-
berger, Anton Moser, Eckstein, Bernat;
in Frankfurt: G. L. Damb; in Ham-
burg: A. Steiner.
Preţul inserţiilor: o seriă
garmondă pe o săptămână 5 cr.
şi 80 cr. pentru o pu-
blicaţie. Publicitatea mai deose-
bită după tarifă şi învolă.
Reclame pe pagina III-a o
săptămână 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU LIV.

„Gazeta” este în să-care şi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe 6 luni
6 fl., pe 3 luni 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe 6
luni 20 franci, pe 3 luni
10 franci.
Se primumă la toate oficiile
postale din între şi din afară
şi la dd. colectori.
Abonamentul pentru Braşov:
la administraţiune, piaţamare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe 6 luni 5 fl., pe 3
luni 2 fl. 50 cr. On dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
6 luni 6 fl., pe 3 luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atâtă abonamente câtă şi
inserţiunile suntă a se plăti
înainte.

Nr. 276.

Braşov, Sâmbătă, 14 (26) Decembrie.

1891.

Braşov, 13 Decembrie st. v.

Mai curând decât s'ar fi aşteptat s'a pronunţat guvernul Szapary în cestiunea disolvării dietei unguresci.

În şedinţa dela 23 Decembrie n., după ce s'au cetit a treia oră proiectele de lege cu privire la tractatele comerciale cu Germania, Italia, Belgia şi Elveţia, s'a ridicat ministrul preşedinte Szapary şi a declarat, că după ce tractatele de comerţ vor fi primite şi de camera magnaţilor, guvernul are de cuget a propune coronei disolvarea dietei dela 1887. Acastă hotărîre, dîse contele Szapary, se basază mai înteu pe motivul, că mişcarea electorală s'a început în totă ţera şi că în asemeni împrejurări nu se pôte aştepta, ca dieta să desbată liniştit. Alu doilea motiv, care a îndemnat pe guvern a lua această hotărîre este credinţa, că proiectele de lege, ce le-a propus şi le va propune, se vor desbate mai curînd de dieta nou alésă.

Declaraţia acéstă a ministrului preşedinte a produs, firesce, mare nemulţumire în sînul opoziţiei maghiare, dér ea n'a fost primită cu bucuria nici de cătră majoritate. Ea a şi dat nascere unei discuţiuni caracteristice, care a fost înscuţită de exclamări, cari numai spre lauda guvernului nu sunt.

Danielu Irányi din stînga estremă a vorbit de-o confiscare a dreptului electoral în faţa împrejurării, că alegerile ţinîndu-se în capu de iernă, alegătorii în multe locuri nu vor fi în stare să mîrgă la urnă din cauza drumurilor grele şi nepracticabile. Acelaşi vorbitor accentuă mai departe, că nu s'a votat proiectul de lege asupra jurisdicţiunii curiei în afacerile electorale şi întrebă, decă voiesce guvernul, ca şi viitorile alegeri să se facă cu cunoscutele mijloce mişecscî? Aici mai mulţi deputaţi din

stînga interpuşeră pe vorbitoru strigîndu: „Pretutindenî la alegeri au înşelat!” „Naţiunea e înşelată!, legea e falsificată!”

Unu altu vorbitor din opoziţia, Beöthy, dîse, că în disolvarea dietei vede o retragere a guvernului şi superioritatea morală a opoziţiei. Dîce, că totă procederea guvernului e neparlamentară şi că se crează un casu de precedentă, identificîndu-se parlamentarismul cu domnirea unui partid, care de 21 de ani a monopolisat puterea în Ungaria.

În contra disolvării a mai protestat Helty şi Ugron, ér mai pe urmă contele Apponyi, care între altele dîse, că astăvîră, când cu discuşiunile înfocate asupra reformei administrative, guvernul n'a avut curagiu a disolva camera, ér astădî, când n'are nici unu motiv, o disolvă, contîndu că-i vor veni în ajutor greutăţile elementare, ce se opun în timp de érnă executării dreptului electoral.

Multă ilaritate s'a produs, când ministrul Szapary, vrîndu să motiveze, de ce guvernul n'a disolvat camera încă astăvîră, a fost întrerupt de unu deputat cu cuvintele: „Pentru-că atunci încă nu aveaţi bani.”

Astfelu a decurs ultima şedinţa meritoriă a acestei diete, care se va întruni la începutul anului viitoru, numai ca să asculte mesagiul de închidere.

Dér pe noi nu ne interesază atât cestiunea cum va decurge lupta între guvernul şi opoziţia maghiară la viitorile alegeri.

Ceea ce ne interesază mai mult şi în primul rîndu sunt mîsurile, ce trebuie să le luăm noi Români fără întîrziere şi în toate părţile, pentru ca alegătorii noştri să fiă feriţi de-a cădă victimă amăgirilor şi terorismului partidelor maghiare şi pentru ca să nu se înstrîneze de corpul naţional.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

2)

O noapte în amfiteatrul Flavilor.

După Bergsöe; trad. de Cornel.

„Câte-odată mi-se părea, ca şi când aş auzi în mijlocul urletului şi alu vîjăitului furtunei şoptind voci misteriose, mi-se părea că aş auzi sgomotul înăbuşit al paşilor şi între acestea unu strigăt de spaimă, care din timp în timp răsuna în modu inspăimîntător în nemijlocita mea apropiere. Dér de-orece sciam, că ruina e locuită de o mulţime de ciocci şi de ciore, să nu mai vorbesc de bufniţe, ulii şi liliaci, mă linişţii cu ideea, că nisce ôspeţi de aceştia nocturni, conturbaţi prin vîjăitul furtunei, trebuie că îşi ridică vocile lor, căutîndu-şi unu adăpostu siguru.”

„Firesce, că nu prea aveam atunci curagiu, căci întunerecul se lăsă pe insectul atăt de tare asupra colosalei arene, când nu puteam vedea de cece paşi înainte mea, şi în întunerecul acesta vîntul mereu vijăia, gâfăia, şuera şi se văera, aşa încât de multe-ori mă

oşiam de capriţul meu şi doriaş, ca mai bine să mă fi odihnit în patul meu cald de pe Piazza Barberini. Nici nu-mi trecea prin gând să mă scot şi să o iau la sănătosa. Cred, că unica idee, ce o aveam, era, ca nu cumva vre-unu vagabundu ori altul să mă fi observat încă la lumina lunei, că sedea aici, şi acum folosindu-se de ocaziunea acéstă favorabilă, să-mi implante unu cuţit în gât.

„Şedîndu astfel, între asemenea idei, auzii de-odată la spatele mele unu suspin — unu suspin omenesc atăt de adînc şi de îngrozitor, atăt de pîtruns de durere şi de o adîncă desperaţiune, încât repede ca fulgerul mă întorsei, simţîndu, cum sângele îmi înghia în vine. Nu vădîu nimic. Locul în giurul meu era gol şi totuşi simţiam, că nu cutezam să-mi întorc éraşi spatele spre partea aceea, de unde venise glasul acela înfricoşat.

„De aceea îmi apăsa mai tare palăria pe ochi, strînsiui mantaua mai bine pe mine şi mă aşedai de cealaltă parte a crucei, mereu cu ideile miste-

riose şi grozave, de a auzi din nou acel suspin înfricoşat, dér totuşi firmu hotărîtă, ca să stau până la ultimul moment, căci după césul mănăstirei, mai lipsia numai unu pătrar de oră până la meşul nopţii.

„Într-aceea simţiam, cum îmi svîcnea sângele la temple. Aici eram înfrîntat, aci rece ca ghiaţa şi ori decâteori începea vîntul Sirocco să vijăie şi să urle, simţiam o anumită linişte interuă, fiind-că credeam, că nu voi pute auzi acel glas tîngitor, decă s'ar repeţi.

„De-odată — şi tocmă în momentul, când îmi rădîmaiu capul de crucea de feru rece ca ghiaţa — se auzi éraşî acel suspin. De astă-dată se părea, ca şi când ar veni de sus dela cele trei lănci, cari împodobiau crucea, şi ca şi când ar pîtrunde cu o putere electrică prin feru în jos, pentru ca să se transplante până în fibrele cele mai interne ale creierilor mei.

„Sării în sus cu unu ţipet, care fu reflectat în modu sinistru de cătră părăţii bolţi ai arenei; dér îmi era cu neputinţă să descoperu ceva, atăt de

aceea, că ore pretinsul principe al Bulgariei e unu suveranu independentu — şi că ore capitulationile, cari sunt în valora în Bulgaria au încetat? Tratatul de Berlînu a fost semnat de toate puterile. Ce e dreptu, dîce numita fîia, noi nu putem trimite nici o flotă în marea négră, ca să înveţe minte pe Stambulov, căci nu zace în obiceiul nostru de a lua refugiu la asemenea volnicio. Nu e tocmă aşa de sigură, că bărbăţi de stat cu sânge rece, vor aproba aşa de uşor atitudinea lui Stambulov, ca unele foi ale alianţei triple. „Décă nimenea încă nu a aprobat în modu oficial actualul guvern al Bulgariei, acéstă însemnă, că voescă ca să ţină mîsură. Bulgaria este unu stat vasal şi Sultanul nu a renunţat pe deplin la suveranitatea sa, a cărei exercitare întîmpină de multe-ori pedeci, dér a cărei principii sunt nealterabile. Prin urmare procederea lui Stambulov ingerază drepturile Turciei. Acesta rabdă, dér fără îndoielă este o neprecauţiune, de a mai înmulţi plîngerile domnitorului suprem, şi cu deosebire într'o afacere, care-l pôte sili să intre în tractat asupra raporturilor externe cu cerbicosul seu vasal.”

— O scrisore adresată din Constantinopol „Correspondenţei politice”, comunică, că d. Cambon a anunţat la 11 Decembrie Marelui Vizir întreprinderea relaţiunilor franco-bulgare. La 17 ambasadorul a protestat contra explusării d-lui Chadourne invocîndu capitulationile. Djevad Paşa a invitat pe d. Cambon să expue într'o notă punctul de vedere al guvernului francesu. Se asigură că Porta să menţina opiniunea sa care recunosc Bulgariei dreptul incontestabil de a explusa pe străini din Teritorul seu. Face să reiasă faptul că agentul Francei, d-nul Lannel, întreţinea relaţiuni de intimitate cu d. Chadourne şi că prin urmare, el nu ar fi consimţit la espulsarea sa. De altmîntrelea se dă ca principii, că explusarea supuşilor streini de pe teritorul Turciei nu este menţionată, chiar în modu implicit în nici una din clasele capitula-

mare era întunerecul şi atăt de desă negura, care ca şi unu abur uniform şi cenuşiu umplea spaţiul. Tremuram din crestet până în tălpi şi numai cu mare greutate putui să-m scot césornicul, pentru ca să mă convingă, că numai cinci minute mai lipsiau până la terminul fixat. Inima îmi bătea în peptu cu putere; doriaş să fug în ruptul capului afară din arenă; şi numai ideea, că ar ride de mine, decă aş fi eşit cu câteva minute mai curînd, mă ţinu la postul meu.

„Dér nu mai îndrăsnii să mă aşed lângă cruce. Ba chiar şi numai ideea, că aş pute auzi suspinul acela neesplicabil şi înfiorător, era de ajuns, să mă înnebunescă de jumătate şi asfel începu să umbluim prejurul crucei — cu pistolul în mînă şi firmu hotărîtă să slo bodu pistolul spre locul acela, de unde aş fi auzit tonul.

„Abia ocolisem de vre-o câteva-ori crucea, când spre marea mea uimire observai, că braţele ei cele negre, cari până acum se înăltau în aer, acum dispară în negură. Voiam să mă apropiu

mată părerea de rău, chiar și clubul Cehilor tineri.

Diarul Ceh „Slovenek“ e năcăjit pentru-că Gregor vorbind de dreptul public al Boemiei și vrându a arăta că Ungaria prin dobândirea dreptului ei public a câștigat numai, a lăudat prea mult pretinsa ei prosperare, dicându, că de altă parte Boemia da înderăt. „Și totuși“ esclamă numita foie „esoposițiunea regnicolară din Praga a avut un succes atât de strălucit, ér în Pesta se gândesc încă și acum, decât să aranjeze o esoposițiune regnicolară ungrăscă, pentru că se tem de fiasco. Dr. Gregor a mai lăsat să cadă și cuvântul că în Ungaria n'ar fi atâtea certe ca în Austria. Adevărat, că în Ungaria nu există o certy de popore atât de șgomotosă ca la noi, adauge „Slovenek“, pentru-că Maghiarii au legat fedeleșu naționalitățile nemaghiare așa încât nu se mai pot mișca. . . . Mulți cred, că Gregor, numai de aceea a vorbit așa fără de nici o cruțare spre a pregăti și a anunța în modul acesta drumul către oposițiunea passivă. Acosta este fôrte verosimil, căci Cehii tineri neputându a avea succes în parlament, ar dori să iasă din el.

* *

Diarul Cehilor tineri „Narodni Listy“ din 22 Decemvre se ocupă într'unu articol de fond cu manifestațiunea bărbaților de încredere ai Cehilor bătrâni, în contra Dr. Gregor. În contra statului austriac, dice numita foie, au mai vorbit astfel și alți bărbați afară și înainte de Gregor. Față de același stat s'au scris declarațiuni, proteste și promemorii, fără ca autorul acelor să fiă numit trădător de țară. Față de același stat a vorbit și Dr. Rieger în vorbirea sa în dietă în 25 Februarie 1867. În altu loc numita foie aduce aminte diarul „Politik“ la aceea, că, el a fost acel diar, care a tipăritu acel rescript din Septemvre pe hârta mole. Afirmatiunea foilor Cehilor bătrâni, că comisiunea parlamentară a Cehilor tineri, și-a exprimat desaprobarrea ei față de dep. Dr. Gregor, e desmintită în modu formal de către diarul „Narodni Listy“. După datoria parlamentară o astfel de desaprobarre nu se pote face nici odată din partea unei comisiuni, ci numai din partea clubului respectiv. Acosta însă nu s'a întimplat, din nici o parte nu i s'a exprimat vre-o desaprobarre dep. Dr. Gregor.

Correspondența „Gaz. Trans.“

Diecea Lugoșului, ziua Cuv. Sava 1891.

Onorabilă Redacțiune! Observatiunea esită în „Unirea“ Nr. 50*), care numai corectă și la locu nu se pote numi, făcută la adresa veteranei „Gazeta Transilvaniei“, cu privire la dreptul orî competența acesteia, de a critica mersul cauzelor bisericesco-școlastice, mă face să dicu și eu o vorbă în cauză, rugându-mă ca alții încă să-și desfășure părerile lor. Nu e rău, decât o cauză ca acosta, care ne interesază pe toți, se cerne puțin, ca să fim în curat noi cu noi.

Mi-se pare, că domni de la „Unirea“ puțin au fost, ori nici-decât în cura animarum, căci altcum aru trebui numai să se bucore, când vedu, că unii ori alții dintre credincioși se interesază, le zace la inimă mersul treburilor noastre bisericesco școlastice, ér aici pe departe să nu se indigneze, și cu atât mai puțin să facă usu de expresiuni prea arogante și temerarie, cum e: sutor ne ultra crepidam, făcută la adresa unui organ veterani probat, a căruia chiamare este cu ori ce preț și între ori ce împrejurări a sbiciui vițitul și a vindeca rēul, dintre cari rēul ce există pe tărēmului

bisericescu școlasticu unitu, așa oredu, că nu are prerogative a fi scutit de judecarea unuia ori altuia binevoitoru.

Ore Prea Veneratele noastre Consistore lucră întotdeauna corect și în toate privințele consciențios? și despre ce lucră ele, nouă ore se nu ne fiă iertată nimēni a dice nimica? Da, nouă preoților concedu nu ne este iertată, pentru-că îndată suntem îndrumați la obediēntă canonică, care de multe ori devine paliu, sub care se astruce ilegalitățile eclestiasticilor celor mai mari față de cei mai mici; decât ni-ar fi și nouă iertată să dicem câte una, din când în când, nu s'ar întempla casuri ca la Feldru, nu s'ar da ansă la plângerii în contra nepotismului din diecesa Orădiei mari, de cari multe cetisem într'unu timp în „Gazeta“. Dér fiind-că din diecesa Lugoșului, de când acosta e guvernată de Ilustritatea Sa Prea demnulu arhieru Dr. Victoru Mihali, mai nimio nu se pote ceta prin diare, ar cugeta cineva, că aci mergu lucrurile de totulu bine, și consistorul ar purcede întru toate prea consciențios.

Dómne apără! nici pe departe! Se pote, când demnulu Archieru ar fi încungiatu numai de consilieru drept și consciențios în toate, ar merge lucrurile bine; însă decât voui insera unele fapte împlinite în Consistoriulu din Lugoșu, imi veți concede, cumcă acele numai după drepte și consciențios nu s'au decisu; prin urmare ve veți pute închipui, câtă iubire de drepte voru fi avēndu aceia, cari au deliberat asupra lor, cari cu drept se presupune, de comuni au datina a cutropi pe bunulu arhieru cu voturile lor; numai așa pote fi, căci altcum nu s'ar întempla. Și etă cum:

- a) Anulu trecut se publicase concursu pentru o parochia—Scăiușu; — la acosta recuseseră 6 preoți meritați, aceștia toți au fostu prețerați și parochia a fostu conferită unui teologu eliminat din 2 seminare, cu numele Giora, care din vocatiune către cariera preoțesca și-a schimbatu numele în „Varju“.
b) Preotulu Ganga din Comoriște, unde servise 13 ani, pentru nisce flēcuri muieresco a fostu amovat din acea parochia și strămutat la Jitinu în locul unui preot abia de 8—9 luni ordinat, și înlocuit în Comoriște cu acesta, care este favoritul.... unui canonic din Lugoșu.
c) Parochia și Protopopiatulu, de presente vacante, din Orăștia, cu toate că pentru aceste recuseseră încă 9 preoți, toți bătrâni și cu merite pentru diecesa, aceștia au fostu toți ignorați și parochia cu protopopiatulu Orăștiei s'au conferită unui teologu absol. neordinat încă, care în sensul §. 65. p. a. din statutele diecesane, nici că avea dreptulu a recurge după beneficiu, ci trebuia să fiă dispusu cel puținu numai unu anu la Rudabaia ori la Tirnava; în săptămāna acosta se însură ca protopopu, — lucru ne mai pomenit în analele provinciei noastre metropolitane.... și aceste toate de dragulu cui?...

Și toate aceste se nu teconsterneze? Și se nu dicu nimica? Ba, din contră, decât aceste altcum nu se pot vindeca, precum nici nu se pot, aci e mama „Gazeta“, organulu forului supremu al opiniunii publice, ne vomu vāeta până atunci, până când de aceste nu se voru mai întempla, până ce se va stēpi rēul pretutindeni, și din simulu Consistorielcr, căci nu suntu infalibile, multe se întempla, se judecă și acolo, cari nu aru trebui să se întempe, să se judece!

Unu preot.

„Unu învățatoru — a luat u lumea în capu!“

(La adresa Onor. redacțiuni a „Luminătorulu“ în Timișoara.)

Suntu vreo 14 zile, de când redacțiunea „Luminătorulu“ (nr. 90 dela 9 Dec. n. 1891) a adresat redacțiunei noastre o provocare ciudată și naïvă.

Cetitorii noștri își voru aduce aminte, că în nr. 258 alu „Gazetei“, reproducēdu-se o notiță a „Luminătorulu“ despre unu învățatoru, care a luat u lumea în capu fiindcă ar fi fostu șicanat în modu ne mai pomenit de comitetulu parochialu etc. etc., noi amu trasu la îndoielă aceste informațiuni ale „Luminătorulu“ pe temelul unor date, ce le-am și indicat.

Imprejurarea acosta a turburat pe confrății noștri așa de mult, încatu au mers până a ne soma, ca sēu se ne susținemu, sēu se revocāmu, sēu se ne modificāmu observările ce le-amu făcutu în nr. 258.

Pentru ori și cine, care a ceta sumarea „Luminătorulu“, trebuia să fiă claru, că nu este nicidecum în drept de a se arăta ofensatu și de a ne cere așa dicēndu satisfaciā și încā „in termenul de 10 zile“; trebuia să fiă claru pentru ori și cine, că acosta procedere a „Luminătorulu“ dovedea numai preoțesca.

Cine a susținut, că „un u învățatoru român confesionalu dintr'o comună învecinată cu Timișoara și aparținătoare diecesei Aradulu“ etc. a fostu șicanat și prigunitu de organele bisericesco așa, că a trebuit să ia lumea în capu? — „Luminătorulu“, nu „Gazeta“!

„Gazeta“ n'a făcutu alta decât a trasu la îndoielă acosta scire, susțindu, că are date după cari acelu învățatoru a trebuit să ia lumea în capu din vina lui propiă.

Ce putea fi dér mai invederat decât aceea, că datorita de a dovedi afirmatiunea sa era a „Luminătorulu“. Noi amu negat'o, prin urmare era rēndulu celor ce au făcut'o, să-o documenteze.

În locu de acosta „Luminătorulu“ a căruia redactoru este jurisconsultu, vine cu pretenția ca să dovedim noi mai întâi afirmările noastre negative. La casu contrari amenință, că „va publica afacerea întregă cu numitul u învățatoru, pe temelul datelor și actelor oficiose“.

Pretențiunea „Luminătorulu“, fiindu nedreptă și neintemeiată, noi amu preferit a-i da ocaziunea să-și facă datorita de-a documenta, ceea ce a susținut; amu lăsatu dér anume să trecă „terminulu de șce zile“ alu somațiunei.

Atātu spre a ne lămuri pozițiunea în acosta afacere, pe care „Tribuna“ în modul ei obișnuit s'a încercat să-o esploateze în contra noastră făcēndu-se din nou ridiculă, mai alesu prin afirmarea, că amu fi atacat diecesa Caransebeșulu, pentru că amu adus simpla scire, că „precum ni-se asigura“, acelu învățatoru s'a aședat la altă stațiā în diecesa Caransebeșulu.

În fine încă numai o vorbă. „Luminătorulu“ crede, că prin observările noastre la notița sa, noi l'amu fi timbrat ca „mistificatoru alu adevērulu“.

Acosta nu este așa. Noi nici că ne-am gândit la „Luminătorulu“, ci numai la casulu, ce l'a atinsu și pe basa informațiilor noastre i-amu dīs u alte cuvinte: n'ai drepte!

Trebuia dér redacțiunea „Luminătorulu“ să ne dovedescă sēu că noi suntem mistificați, sēu să recunoscă că dēnsa a fostu mistificat și rēu informat și să rectifice scirea adusă, ér siguru, că nimēni nu i-ar fi trecut prin gānd a-o acusa că „mistifică adevērul.“

Nu mai atunci „Luminătorulu“ ar veni în prepus, că în casulu de față este preocupat, părtinitor și mistificatoru, când neputēdu dovedi ceea ce a susținut, n'ar vrē de altă parte să recunoscă, că a greșit în contra adevērulu!

DIVERSE.

O receptă vindecătoare de toate bolile. Poporul spaniolu în casuri de bolă nu prea alergă la medic, mai alesu fiindcă nici nu prea găsescu medic, decât u

departări fôrte mari. Astfel se istorisesc următorulu casu caracteristicu: Într'unu satu nu departe de Barcelona s'a întemplat înainte de asta cu doi ani, că s'a bolnăvit unu sublocotenent de gendarmi și în timpul acesta elu trimitea de obicei unu tineru țeran la orașu cu o receptă, ca să-i aducă medicina de lipsă dela farmaciā cu care apoi se și însănșoșă. La câteva săptămāni în urmă se întemplă, că se bolnăvi și tinerulu. Fiindcă din întemplanre o receptă de-a sublocotenentulu rămasese la elu, tinerulu trimisese cu ea pe tatalu sēu la orașu, ca să-i aducă și lui medicină de aceea, de care avusesse sublocotenentulu, fiindcă decât acesta s'a însănșoșat, tinerulu credea, că sigur u elu se va însănșoșă. Medicina 'i s'a și adus și tinerulu o luă în același modu, cum vēdu că o luase și sublocotenentulu. Fiindcă din întemplanre tinerulu s'a însănșoșat, țerani începă să credă, că acum ori ce bolă se pote vindeca cu recepta de mai sus. Când în satu ori în împrejurime se întempla vre-unu casu de bolă, omenii luau recepta și haide la farmaciā după lécuri. Asta a mers totu așa timp de doi ani de zile, până ce în fine farmaciștilorū din Barcelona le părū bătețorū la ochi cum de aceeași receptă se întrebunțeză de atâtea ori. Ei se interesară de lucrulu acesta și astfel ajunseră să afle cum stă treba. Noroculu a fostu, că în receptă din întemplanre se prescria o medicină ușoră și inofensivă, căci altmintrelea putea să se întempe mari nenorociri cu bieții bolnavi nepricepuți.

Potopulu viitoru. Într'unu cercu distinsu vienesu, celebrulu Falb, despre care au vorbitu atâtea gazetele europene, a espus bazele fundamentale ale sistemulu sēu sciințificu și a conclusu, că unu diluviu universalu va avē locu în anul 6100. Falb și-a basat aserțiunile pe următoarele socoteli: El constată, că cantitatea de apă pe pământu trece prin schimbări mari. S'a demonstrat, că la făcure 1200 de ani, cantitatea de apă pe globulu nostru este cea mai mică. Însă după acosta scādere apa începe a cresce din unu în unu astfel că după 2000 de ani omenii trebuie să-și părăsescă locuințele de pe câmpuri și să-și facă altele pe deluri și pe munți. În patru mii de ani pământulu e peste totu acoperit de apă, care cresce mereu în volumu. Astfelu se esplică diluviulu universalu despre care vorbesce biblia. Produțiunea apei în atmosfera noastră sporesce până ce totu pământulu e muiat, și atunci se întemplă o transformațiā radicală. Pe urmă apa se împuținează și ese dēsupra continentelorū, cari încep să producă plante, animale mici, mari, și în sfârșitu omenii, la întemplanre. Se pote ca omulu viitoru pe globulu nostru să semene unu altu animal, ér nu maimuței ca acum. După asta ér se umflă apa, ér pieru toți ér este transformațiā și totu așa mai departe.

Cursulu la bursa din Viena

Table with financial data from Vienna, including gold and silver rents, interest rates for various banks and currencies, and exchange rates for different locations.

Proprietarū: Dr. Aurel Mureșianu. Redactoru responsabilu interimalu: Gregoriu Maioru.

* Acestu număr alu „Unirei“ nesositu-ne, l'amu reclamat, însă nu l'amu primitu până astăzi. — Red.

PUBLICAȚIUNE.

După descoperirea făcută din partea unor domni profesori, cauzele casurilor de îmbolnăviri ivite în Brașov...

din acele fântâni, cari poartă însemnarea „apă de trebuință”, însă nu de băut...

PUBLICAȚIUNE.

Direcțiunea generală a Căilor Ferate Române face cunoscută prin această, că are

31 posturi de Ingineri vacante

la Serviciul de Intreținere din București, Craiova, Pitești Buzău, Galați și Iași.

Doritorii de a ocupa asemenea posturi sunt rugați a prezenta cererile D-lor în scris...

- 1) Diploma seu Certificat de terminarea studiilor a unei școle speciale de Ingineri.
2) Certificat de serviciu.
3) Act de naștere.
4) Act de căsătorie (decă e căsătorit) și de naștere al soției, precum și eventual ale copiilor.
5) Actele pentru serviciul militar.

Pentru informațiuni mai detaliate doritorii se vor adresa în scris seu verbal la Șeful Serviciului de Intreținere C. F. R., București, Calea Victoriei Nr. 124.

724—15.

— INSCIINȚARE. —

Am onóra a aduce la cunoștința on. publică, că am primit prezentarea pentru orașul Brașov și împrejurime a

Stabilimentului pentru văpsitul vestimentelor și spălatul pe cale chimică a lui

Béla Haltenberger din Cașovia

(fondat în anul 1810)

Cu 1 Decembrie a. c. îngrijesc primirea și predarea stofelor pentru văpsit și spălat pe cale chimică. Prețurile le fixează fabrica după starea în care se află materialul...

F. SCHMIDT

LA „ANCORA DE AUR” Tergulul inului Nr. 21.

732,3—3.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilă din 1 Octomvre 1891.

Table with multiple columns listing train routes and schedules between stations like Budapest, Brașov, Cluj, etc. Includes times for various train types and dates.

Nota: Nume încuriadraj cu linii grose înseamnă orele de noapte.